

دختران آسمان

کروہ کل ہاسر نرس

ویژہی لول رلہندی

فهرست

۵.....	سخنی با اولیا و مربیان
۸.....	طلوع مهر
۹.....	بوی گل نرگس
۱۰.....	سفر به جنت آباد
۱۵.....	برنامه‌ی رشد گل
۲۰.....	به سوی پاکی‌ها
۲۴.....	دنیای پاک‌کننده‌ها
۲۷.....	از نظافت تا تندرستی
۳۱.....	آیین سپاس از خدا
۳۵.....	پوشش و زیبایی‌های آن
۴۱.....	آمادگی برای حضور
۴۷.....	گلخانه‌ی بندگی
۵۱.....	سرود نشاط و سرزندگی
۵۵.....	بر بال فرشته‌ها
۵۶.....	تکبیرة الاحرام
۵۶.....	قرائت
۵۷.....	رکوع
۵۷.....	سجده
۵۸.....	رکعت دوم

۴ ◇ احکام دختران اول راهنمایی

۵۹.....	سلام
۶۰.....	نماز سه رکعتی
۶۰.....	نمازهای چهار رکعتی
۶۳.....	منظره‌ای زیبا و باشکوه
۶۸.....	ماه شادمانی
۷۳.....	آهنگ شکفتن
۷۸.....	چشم به راه گل نرگس

سخنی با اولیا و مربیان

دختران گل‌های ظریف و لطیفی هستند که بر شاخه‌های زندگی روییده‌اند.

کتاب «دختران آسمان»، می‌کوشد تا یار و یاور دختران در مسیر شکوفایی و بالندگی باشد. در همین زمینه توجه به نکته‌های زیر می‌تواند مفید باشد:

۱. دختران باید از یک مرجع تقلید که هم اکنون زنده است، تقلید کنند. شما اولیا و مربیان محترم می‌توانید دختران را در انتخاب مرجع تقلید یاری کنید.

۲. مطالبی که در کتاب آمده مطالبی است که غالباً مراجع معظم تقلید درباره‌ی آن‌ها نظر مشترکی دارند، ولی برای اطمینان کامل شایسته است دختران مطالب کتاب را با نظر مرجع تقلید خود تطبیق دهند.

شما اولیا و مربیان بهترین کسانی هستید که

می‌توانید دختران را در این زمینه نیز یاری کنید.
۳. پرسش‌های پایانی هر قسمت برای کسانی که به تحقیق علاقه‌مند هستند و یا می‌خواهند مطالب بیش‌تری را فراگیرند، مناسب است.

۴. در تمام مراحل مسابقات احکام، از مطالبی که پاسخ آن‌ها در کتاب نیامده، پرسشی نخواهد آمد.

۵. گام کوتاه پیش روی شما، برآمده از نظرهای برگزیدگان مسابقات کشوری احکام و نیز وامدار پیشنهادها و راهنمایی‌های متخصصان و دست‌اندرکاران عرصه‌ی تعلیم و تربیت است. بنابراین رشد و بالندگی آن نیز به راهنمایی‌ها و پیشنهادهای همه‌ی اولیا، مربیان، دانش‌آموزان، کارشناسان و دلسوزان جامعه بستگی خواهد داشت.

شما می‌توانید نظرها و پیشنهادهای خود را به نشانی زیر برای ما ارسال کنید:

نشانی: تهران، خیابان شهید قرنی، نرسیده به چهارراه سمیه، ساختمان مرکزی وزارت آموزش و پرورش، طبقه سوم، ستاد اقامه نماز.

تلفن ۸۲۲۸۲۲۵۵

پیشاپیش از شما سپاسگزاریم.

۶. دانش‌آموزان عزیز می‌توانند با پاسخ به پرسش‌های کتاب، طرح مسائل مورد نیاز خود و سایر نظرها و پیشنهادها ما را همراهی کنند.

سخنی با اولیا و مربیان ◇ ۷

امیدواریم در سال‌های آینده از این مطالب در
کتاب‌ها بهره ببریم.

دانش‌آموزان و مربیان عزیز می‌توانند با این
نشانی پستی با نویسنده‌ی کتاب در ارتباط مستقیم
باشند: قم، صندوق پستی ۳۱۹۶ - ۳۷۱۸۵

پیروز و سربلند باشید!

سفید

طلوع مهر

پیام آور مهربانی‌ها بود.
دختران را فراوان دوست داشت.
چون به او مژده می‌دادند که ای پیامبر مهربان،
خداوند به شما دختری عطا کرده است.
چهره‌اش از شادمانی چون گلی می‌شکفت و
تبسمی نمکین بر لبانش نقش می‌بست و می‌فرمود:
گل خوشبویی است که آن را می‌بویم!^۱
زندگی‌اش گواه آن بود که او سخت شیفته‌ی پاکی
دختران آسمان است.

۱- برگرفته از مستدرک الوسائل، جلد ۱۵، صفحه‌ی ۱۱۷، حدیث ۴.

بوی گل نرگس

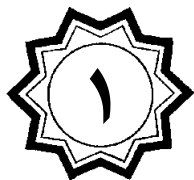
گل نرگس، گلی معطر و خوشبوست.
گل نرگس یادآور ابراهیم خلیل است.
یادآور زمانی است که ابراهیم را در میان خرمنی
از آتش افکنده بودند و خدا به پاس آن همه پایداری
او آتش را بر او گلستان کرد؛ گلستانی که پر از
گل‌های نرگس بود.^۱
قرآن، فراوان، ابراهیم خلیل و بت‌شکن را
می‌ستاید.

پیامبر اسلام به خود می‌بالید که پیرو ابراهیم
خلیل است و ما مسلمانان به فرمان قرآن باید
ابراهیم خلیل را اسوه و الگوی خود قرار دهیم.^۲
در فرهنگ ما شیعیان، گل نرگس یادآور امام
زمان «عج» نیز هست؛ چرا که مادر ایشان، «نرگس»
نام دارد و او گلی است که بر دامان مادرش روییده
است

و ما همه دوستدار و دنباله‌رو آن گل نرگسیم!
ما گروهی از دختران آسمانیم که «گل‌های نرگس»
نام گرفته‌ایم.
خرسندیم که جزو این گروه درآمده‌ایم.

۱- برگرفته از بحارالانوار، جلد ۷۳، صفحه ۱۴۷، حدیث ۱.

۲- سوره‌ی ممتحنه، آیه‌ی ۴.

سفر به جنت آباد

زهره می‌خواهد به جنت آباد برود.
جنت آباد جایی بسیار سرسبز است.
آن جا همه نوع گلی هست.
چشمه‌ها و جویبارهای فراوان با آب‌های خنک و
گوارا در آن جاری است.
آن جا همه با هم دوست، مهربان و صمیمی
هستند.

زندگی در آن جا برای زهره یک آرزوست؛
آرزویی که هر صبح با امید آن از بستر
برمی‌خیزد.

* * *

زهره تصمیم خود را گرفته است.
مادرش که نگران اوست، می‌گوید:
- ببین دخترم! تو راه جنت آباد را بلد نیستی.
تازه اگر بلدهم باشی، با مشکلات و خطرهای راه چه
می‌کنی؟.....
زهره برای رفتن لحظه شماری می‌کند.

او فکر می‌کند در این راه به هیچ کس نیازی ندارد.

زهره به تنهایی به راه می‌افتد.
در بین راه با خود می‌گوید، شاید راه جنت آباد
این نباشد!
اما می‌رود و می‌رود.
در مسیر به راه‌های دیگری نیز برمی‌خورد.
یکی را برمی‌گزیند و می‌رود.

آیا زهره سرانجام به جنت آباد خواهد رسید؟
با چه مشکلات و خطرهایی روبه‌رو خواهد شد؟

رفتن به سوی بهشت نیز بدون راهنما و مربی
امکان‌پذیر نیست.
اگر می‌خواهیم به سوی بهشت برویم، باید مسیر
را خوب بشناسیم.
«مرجع تقلید» کسی است که راه بهشت را به ما
نشان می‌دهد و با ما همراه است.
او همان راهی را به ما نشان می‌دهد که از قرآن و
سخنان پیشوایان معصوم فرا گرفته است.
من و تو که به راهنمایی‌های او گوش می‌دهیم و
این مسیر را در پی او می‌پیماییم از او «تقلید»
می‌کنیم.

مرجع تقلید، به ما کمک می‌کند تا دستورهای دینی را درست انجام بدهیم.

مرجع تقلید، احکام الهی را در کتابی به نام «رساله» نوشته است.

البته مرجع تقلید معمولاً کتاب‌های دیگری نیز در زمینه‌ی قرآن، نهج البلاغه، اخلاق و معارف دینی دارد.

تهیه کردن و خواندن کتاب‌های مرجع تقلید، پیوند ما را با او محکم‌تر می‌کند و ما را در مسیر زندگی یاری می‌کند.

من و تو وقتی به سن بلوغ می‌رسیم، کتاب رساله‌ی مرجع تقلید را مطالعه می‌کنیم و احکامی را که در زندگی با آن‌ها سروکار داریم، فرا می‌گیریم و برنامه‌های زندگی خود را براساس آن تنظیم می‌کنیم.

وقتی به احکام دینی موبه مو عمل می‌کنیم، در حقیقت گام به گام، به بهشت نزدیک و نزدیک‌تر می‌شویم.

بهترین یاور

مرجع تقلید، احکام الهی را در همه‌ی زمینه‌ها، برای ما بیان می‌کند و در هیچ مرحله ما را تنها و سرگردان نمی‌گذارد.
او به ما می‌گوید:
○ چگونه عبادت کنیم.
○ چگونه در میان خانواده، زندگی کنیم.
○ چگونه تشکیل زندگی بدهیم.
○ چگونه با دیگران ارتباط دوستی و روابط اجتماعی پیدا کنیم.
○ در مسائل اقتصادی چگونه عمل کنیم.
○ و چگونه.....

□ اگر عکس کوچکی از مرجع تقلید خود دارید، آن را در این قسمت بچسبانید و نام ایشان را زیر عکس بنویسید.

□ از چه تاریخی تقلید را آغاز کرده‌اید؟ روز، ماه و سال آن را بنویسید.

□ با راهنمایی چه کسی مرجع تقلید خود را انتخاب کردید؟

تحقيق

قلم بردارید و بنویسید کدام تقلید، خوب و کدام تقلید، نادرست است؟

This image shows a full page of primary-ruled notebook paper. It features multiple sets of horizontal dashed lines spaced evenly down the page, providing a guide for letter height and placement. The background is white, and there are no margins or additional markings present.

برنامه‌ی رشد گل

آیا گل‌ها را دوست دارید؟
آیا تاکنون گلی در گلدان خانه تان کاشته‌اید؟
وقتی گلی را می‌کاریم، در برابر آن مسئول
هستیم.

اگر بخواهیم گل رشد کند، باید براساس یک
«برنامه» عمل کنیم:

■ برخی کارها را باید حتماً انجام بدهیم، وگرنه گل،
پژمرده شده و سرانجام از بین خواهد رفت. به این
کارها «واجب» می‌گویند.

■ از برخی کارها حتماً باید بپرهیزیم و آن‌ها را انجام
ندهیم، وگرنه گل از بین خواهد رفت. به این کارها
«حرام» می‌گویند.

■ بهتر است برخی کارها را انجام بدهیم، چون در
رشد سریع گل، مؤثر است. به این کارها «مُسْتَحَب»
می‌گویند.

■ بهتر است برخی از کارها را انجام ندهیم، چون
رشد گل را کُند می‌کنند. به این کارها «مَكْرُوه»

می‌گویند.

■ برخی از کارها هستند که انجام یا ترک آن‌ها در رشد گل تأثیری ندارد، به این کارها «مُباح» می‌گویند.

آیا می‌توانی برای هر یک از قسمت‌های
پنج‌گانه‌ی برنامه‌ی رشد گل یک مثال بزنی؟

تو نیز همانند یک گل، برای رشد خود نیاز به برنامه‌داری.

برنامه‌ی رشد گل را به دست خود گل نمی‌دهند، اما برنامه‌ی رشد تو را که از گل بهتر هستی به دست خودت می‌دهند.

من و تو درباره‌ی رشد خود مسئول هستیم.

● آیا می‌توانی بگویی کدام ویژگی در ما آدم‌ها باعث می‌شود که برنامه‌ی رشدمان را به خودمان دهیم؟
برنامه‌ی رشد ما شباهت بسیاری به برنامه‌ی رشد گل‌ها دارد. با هم به آن نگاه می‌کنیم:

۱. برخی از کارها را باید انجام بدهیم و اگر کسی از انجام آن‌ها خودداری کند، مجازات می‌شود. به این کارها «واجب» می‌گویند.

مانند: نماز، روزه، حجاب و پوشش اسلامی، امر به معروف و نهی از منکر و احترام به پدر و مادر.

۲. از انجام برخی از کارها باید پرهیز کنیم، وگرنه مجازات می‌شویم. به این کارها «حرام» می‌گویند.

مانند: دروغ گفتن، غیبت کردن، گوش دادن به موسیقی مبتذل، نگاه آلوده به نامحرم، نشان دادن مو یا قسمت هایی از اندام خود به نامحرم، و اذیت و آزار پدر و مادر.

۳. انجام برخی کارها، خوب و شایسته است و اگر کسی آن‌ها را انجام دهد، خداوند به او پاداش می‌دهد، ولی اگر کسی آن‌ها را انجام ندهد، مجازات نمی‌شود. به این کارها «مُستحب» می‌گویند. مانند: رفتن به مسجد، شرکت در نمازجماعت، دستگیری از ضعیفان، کمک به نیازمندان، بوسیدن دست پدر و مادر، و احترام به بزرگ‌ترها.

۴. بهتر است برخی از کارها را انجام ندهیم. خداوند به کسانی که این کارها را ترک می‌کنند، پاداش می‌دهد، ولی اگر کسی آن‌ها را انجام دهد، مجازات نمی‌شود. به این کارها «مکروه» می‌گویند. مانند: پوشیدن لباسی که عکس صورت دارد در نماز، پوشیدن لباس سیاه و چرک در نماز، خوردن غذای داغ، و ساکت شدن در بین نماز برای شنیدن حرف دیگران.

۵. انجام دادن و یا انجام ندادن برخی از کارها یکسان است و پاداش یا مجازاتی در پی ندارد. به این کارها «مُبَاح» می‌گویند مانند: گفتن سخنانی که برای ما و دیگران نه سود دارد و نه زیان، رفتن به مسافرتی که برای ما و دیگران نه سود دارد و نه زیان

و دوست شدن با کسی که به ما نه سود می‌رساند و نه زیان.

خوب است ما دختران مسلمان از دوران نونهالی برنامه‌ی رشد خود را به عهده بگیریم، ولی از سن نه سالگی باید این کار را انجام بدهیم و به برنامه‌های دینی عمل کنیم.

امامان ما می‌فرمودند: ما دختران خود را از پنج سالگی و پسران خود را از شش سالگی با آداب دین آشنا می‌کنیم. خوب است شما دختران و پسران خود را یک سال دیرتر با نماز و آداب دینی آشنا کنید.

وقتی این مسئولیت به عهده‌ی من و تو می‌آید خیلی خوشحال می‌شویم. ما برای این که خوشحالی خود را به همه بفهمانیم جشن می‌گیریم، جشن تکلیف. و چه خوب است که همه ساله خاطره‌ی جشن تکلیف خود را زنده نگه داریم.

تحقیق

در مدرسه‌ی شما، دانش‌آموزان چه کارهایی را انجام می‌دهند و چه کارهایی را ترک می‌کنند؟ آیا می‌توانید آن‌ها را در جدول زیر قرار دهید؟

نوع عمل	نمونه‌ها
واجب	
حرام	
مستحب	
مکروه	
مباح	

روز به یاد ماندنی

- در چه تاریخی به سن تکلیف رسیده‌ای؟ روز، ماه و سال آن را به شمسی و قمری بنویس.

روز/ ماه / سال شمسی

روز / ماه / سال قمری

- برای زنده نگه داشتن خاطره‌ی جشن تکلیف خود، همه ساله چه کارهایی را انجام می‌دهی و یا در نظر داری انجام بدهی؟ آن‌ها را بنویس.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

به سوی پاکی‌ها

بهشت، پاک پاک است.
همه‌ی بهشتیان پاک هستند و چیزی جز پاکی
در آن جا نیست.
جهنّم، ناپاکِ ناپاک است.
همه‌ی جهنّمی‌ها ناپاک هستند و چیزی جز
ناپاکی در آن جا نیست.
اما در دنیا هم پاک هست و هم ناپاک؛ هم پاکی
هست و هم ناپاکی.
مسیر و راه من و تو به کجاست؟ بهشت یا جهنّم؟

حالا که می‌خواهیم بهشت برویم، باید بکوشیم
همه چیزمان پاک باشد؛
اخلاق و رفتارمان پاک و پسندیده باشد.
همچنین باید بکوشیم بدن و لباس و وسایل
زندگی‌مان پاک باشند.
خدا پاکیزگی را دوست دارد.
به چیزهای ناپاک «نجس» می‌گویند.

برای این که پاک باشیم، باید نجس‌ها را بشناسیم و از آن‌ها دوری کنیم.
«ادار»، «مدفوع» و «خون» ما انسان‌ها نجس است.

همچنین وقتی آدمی می‌میرد، جسد او نجس می‌شود. البته این تا زمانی است که او را غسل می‌تنداده باشند. بنابراین وقتی او را غسل دادند، جسدش پاک می‌شود.

* * *

اکنون که برخی از نجس‌ها را شناختیم، باید بدانیم این نجس‌ها در صورتی می‌توانند چیزهای پاک را نجس کنند، که:

۱. پاک و نجس هر دو یا یکی از آن‌ها تر باشد.
 ۲. دو چیز پاک و نجس به هم برخورد کنند.
 ۳. رطوبت از یکی به دیگری سرایت کند.
- بنابراین اگر هر دو، خشک بودند یا با هم برخورد نکردند و یا رطوبت از یکی به دیگری سرایت نکرد، هیچ‌گاه چیز پاک، نجس نمی‌شود.
- باید مراقب باشیم که بی‌دلیل چیزهای پاک را نجس نشماریم و خود و دیگران را به زحمت، نیندازیم. این کار، اشتباه و در برخی موارد هم گناه است.

تحقیق

کدام یک از موارد زیر علاوه بر کثیف بودن، نجس

هم هست؟

- چرک بدن □
- چرک گوشه‌ی چشم □
- آب بینی □
- خلط سینه □
- استفراغ □
- ادرارِ طفل شیرخوار □

به نظر شما

براساس مطالبی که فراگرفته‌اید، قضاوت کنید و دلیل خود را نیز بگویید.

□ بچه‌ای ادرار کرده و شلوار او نجس شده است. مادرش شلوار پاک و تمیزی به او می‌پوشاند. آیا شلوار پاک او نجس می‌شود؟ آیا اگر بچه روی فرش بنشیند، فرش هم نجس می‌شود؟

□ گوشه‌ای از فرش، نجس شده است. دختری روی آن قسمت پا می‌گذارد و عبور می‌کند. آیا پای او نجس شده است؟ آیا وقتی پا را به جاهای دیگر می‌گذارد، آن محل‌ها هم نجس می‌شود؟

□ فردی به پاکی و نجسی اهمیت نمی‌دهد. وقتی به دستشویی می‌رود، قطره‌های ریزی از ادرار به لباسش پاشیده می‌شود. آیا لباس او نجس است؟

دنیای پاک کننده‌ها

- نم نم باران از آسمان فرو می‌بارد و حیاط خانه ی ما را می‌شوید.

- آب از چشمه می‌جوشد و در جویبارها روان می‌شود. زنی سبد لباسی را روی سر گذاشته و به سوی جویبار می‌رود تا لباس‌ها را بشوید.

- خادم مسجد، حوض بزرگ مسجد را پر از آب می‌کند. پسر بچه‌ای دست خونی خود را درون آب حوض فرو می‌برد و می‌شوید.

- مردی از چاه، پایین می‌رود تا آب بنوشد. دستمالش را از جیب خود بیرون می‌آورد و می‌شوید.

- دختر بچه‌ای لب باغچه خانه شان نشسته و شیر آب را باز کرده است. او مشغول شستن ظرف‌هاست.

آب، نعمت بسیار با ارزشی است. زندگانی موجودات زنده به آب وابسته است. به راستی اگر خداوند به آسمان دستور دهد که دیگر نبارد و به

آب‌های سطح زمین فرمان دهد که به عمق زمین
فرو روند، ما چه خواهیم کرد؟
آب با همه‌ی فوایدی که دارد، «پاک‌کننده» نیز
هست.

یکی از مهم‌ترین پاک‌کننده‌ها، آب است.
آب باران، آب جاری، آب گُر، آب چاه و آب لوله
همه جزو «پاک‌کننده‌ها» هستند.

● آیا می‌توانی نام هر یک از آب‌ها را روی علامت
— که در متن است، بنویسی؟

به جز آب‌هایی که نام آن‌ها را فراگرفتیم، آب‌های
دیگری که مقدار آن‌ها کم است، «آب قلیل» نامیده
می‌شوند. مانند آب داخل تَشت، آب آفتابه، آب
پارچ، آب سماور، و آب حوض کوچک.
آب قلیل نیز پاک‌کننده است.
به همه‌ی آب‌هایی که فراگرفتیم «آب مطلق»
می‌گویند.
بنابراین می‌توانی انواع آب مطلق را در نموداری
بنویسی.

یادمان باشد که تمام انواع آب مطلق وقتی پاک
کننده هستند که خودشان پاک باشند.

تحقیق

به این آب‌ها نگاه کنید:

آب گل آلود گلاب

● آیا این‌ها نیز از انواع آب مطلق هستند؟

● آیا این‌ها نیز پاک‌کننده هستند؟

● نام این آب‌ها چیست؟

سایر پاک‌کننده‌ها

آب، مایع پاک‌کننده‌ای است. آیا مایع‌های زیر نیز

پاک‌کننده هستند و چیزهای نجس را پاک می‌کنند؟

بنزین نفت الکل

مایع شیشه پاک‌کن

چیستان

آن چیست که وقتی تَه ندارد، خودش پاک‌کننده

است، اما وقتی تَه دارد، آب داخل آن، پاک‌کننده

است، نه خودش؟

از نظافت تا تندرستی

موهایش ژولیده و به هم ریخته است.
ناخن هایش بلند و زیر آن‌ها چرک است.
دست و پاهایش کثیف است.
بدنش بوی عرق می‌دهد.
دندان هایش کثیف و دهانش بدبو است.
او باید بداند که در اشتباه است و خدا دوستش
ندارد.

پیامبر پاکیزه و خوشبوی اسلام می‌فرماید:
«با تمام توان در نظافت و تمیزی بکوشید؛
چرا که خداوند اسلام را بر نظافت و تمیزی استوار
کرده است و داخل بهشت نمی‌شود؛ مگر کسی که
تمیز و نظیف باشد»^۱.

حالا موهایش را شانه می‌زند.
ناخن هایش را کوتاه می‌کند.
دندان هایش را مسواک می‌زند.

۱- کنز العمال، جلد ۹، صفحه ۲۷۷.

لباس‌های تمیزش را برمی دارد و به حمام می‌رود و بدن خود را خوب می‌شوید. او با این کارها به سوی بهشت خدا گام برداشته است.

فرشتگان در نامه‌ی اعمال او پاداش می‌نویسند. او با این کارها خدا را عبادت و بندگی کرده است.

* * *

وقتی کم‌کم کودکی را پشت‌سر می‌گذاریم و به سن بلوغ می‌رسیم، گام به گام به دنیای بزرگ‌ترها نزدیک و نزدیک‌تر می‌شویم.

به یاری خدا کم‌کم آمادگی آن را پیدا می‌کنیم که مادر شویم؛ مادری شایسته و مهربان. با ورود به سن بلوغ باید بیش از پیش به نظافت توجه داشته باشیم.

این را هم باید بدانیم که وقتی انسان بالغ می‌شود، ابتدا در ناحیه‌ی شرمگاهی او و سپس در زیر بغل‌های او مو می‌روید.

این موها نخست صاف و کم‌رنگ هستند و در پایان بلوغ، تیز و زبر می‌شوند.

رویدن این موها نشانه رشد جسمی و جنسی آدمی است و جای هیچ‌گونه نگرانی ندارد.

اسلام به نظافت این قسمت‌های بدن، بسیار سفارش کرده است. بی‌توجهی به نظافت این قسمت‌ها، باعث جمع شدن میکروب و بدبو شدن

بدن آدمی می‌شود و روان او را می‌آزارد.
در پایان فراموش نکنیم که شرم و حیا از
ویژگی‌های بسیار عالی است، ولی هرگز نباید ما را از
فراگیری مسائل دوران بلوغ و احکام شرعی آن باز
دارد.

مسائل بلوغ خود را از مادر، مادر بزرگ، مربی و یا
اداره‌ی بهداشت شهر خود بپرسیم. کسانی که از
پرسیدن این مسائل شرم می‌کنند و در افکار
نادرست خود زندگی می‌کنند، باید بدانند اسلام از
این کار آن‌ها ناخشنود است.

امام صادق (ع) می‌فرماید:

مَنْ رَقَّ وَجْهُهُ رَقَّ عِلْمُهُ^۱

«هرکس کم رو باشد، کم دانش است. از
پرسیدن شرم می‌کند و مشکل هایش حل نمی‌شود»

۱- اصول کافی، جلد ۳، صفحه‌ی ۱۶۵، حدیث ۳.

تحقيق

یک حدیث از پیامبر(ص) یا امامان معصوم(ع)
درباره‌ی اهمیت مسواک زدن بنویسید.

[illegible]

به نظر شما

اسلام به تمیزی و نظافت خانه، مدرسه، خیابان، پارک و محیط زندگی نیز اهمیت داده است، آیا می‌توانی بگویی برای تمیزی و نظافت این مکان‌ها چه کارهایی می‌توانیم انجام دهیم؟

[illegible]

آیین سپاس از خدا

دوستت شاخه‌ی گلی به تو هدیه می‌کند.
مادرت یک دامن قشنگ برایت می‌دوزد.
پدرت تو را به کلاس قرآن و گل سازی می‌برد.
برادرت در درس‌ها به تو کمک می‌کند.
خواهرت تو را با خیاطی آشنا می‌کند.
آن‌ها همه به تو «محبت» می‌کنند.
تو در برابر آن محبت‌ها چه می‌کنی؟
کمترین کاری که می‌توانی بکنی، یک تبسم
دلنشین است و یا با زبانی نرم و شیرین از آن‌ها
تشکر و سپاسگزاری می‌کنی.
حالا اگر کسی هزاران هزار بار بیش‌تر از آن‌ها به
تو محبت کند، در برابر آن همه محبت‌ها چه
می‌کنی؟
کمترین کاری که می‌کنی، این است که در طول
شبانه‌روز چند بار از او تشکر کنی.

چه کسی بیش تر از همه به تو محبت می‌کند؟
آیا می‌توانی نمونه‌هایی از محبت‌های او را نام ببری؟

وقتی به نماز می‌ایستیم، می‌خواهیم کم‌ترین
تشکر خود را از نعمت‌های فراوان خدا به او اعلام
کنیم.

ما صبح، ظهر و شب با خواندن هفده رکعت نماز
از خدا تشکر می‌کنیم.

به این نمازها «نماز یومیّه» می‌گویند.

خدا به تشکر ما نیازی ندارد. او در برابر این
سپاسگزاری‌ها بر لطف و محبت خود به ما می‌افزاید.
ما را به انجام کارهای نیک موفق می‌کند. روز به روز
ما را رشد می‌دهد و سرانجام ما را به زیباترین جاها
می‌برد؛ به همان بهشتی که هیچ کس نمی‌تواند
زیبایی آن را در قالب فیلم یا نقاشی به ما نشان
بدهد.

به همان بهشتی که آهنگ خوش چشمه‌ها و
جویبارهایش همه را سرشار از شور و نشاط و
شادمانی می‌کند.

به همان بهشتی که هیچ کس در آن پیر، مریض و
افسرده نمی‌شود و مرگ سراغش نمی‌آید.

به همان بهشتی که در آن همه خوشحال و
خندان هستند و از میوه‌های شیرین، خوشمزه و
خوش رنگ آن میل می‌کنند.

به همان بهشتی که همه چیزش زیبا و قشنگ و دیدنی است.

وقتی در پیشگاه خدا به نماز می ایستیم، باید لباس و بدن ما پاک باشد. بنابراین اگر با لباس یا بدن نجس نماز بخوانیم، نمازمان باطل است. یعنی مثل این است که اصلاً نماز نخوانده باشیم. از این رو اگر بدن یا لباسمان نجس است، باید آن را با آب بشوییم تا پاک شود. برای این که بدن و لباس ما نجس نشود، باید مراقب باشیم با چیزهای نجس برخورد نکنند.

وقتی آدم به دستشویی می رود، باید مواظب باشد که ادرار به لباهایش ترشح نکند. همچنین باید:

۱. برای انجام این کار در جایی بنشیند که کسی او را نبیند.
۲. رو به قبله یا پشت به قبله نباشد که حرام است.

۳. مخرج ادرار و مدفوع را پاک کند. این را هم بدانیم که مخرج ادرار فقط با آب، پاک می شود، ولی مخرج مدفوع را می توان با سه سنگ یا سه پارچه و یا دستمال کاغذی نیز پاک کرد. بنابراین اگر کسی در جایی قرار گرفته که به

اندازه‌ی کافی آب ندارد، می‌تواند مخرج ادرار را با آب بشوید و مخرج مدفوع را با سه تکه سنگ یا پارچه و یا دستمال کاغذی پاک کند پس از آن برای خواندن نماز، آماده شود. وقتی او به آب دسترسی پیدا کرد، برای نظافت می‌تواند خود را با آب بشوید تا کثیف و بدبو نباشد.

سپاس نامه

قلم را بردار و در نامه‌ای کوتاه با خدا سخن بگو و از نعمت‌های فراوانی که به تو داده تشکر کن، سعی کن نامه‌ات دوستانه و صمیمی باشد.

.....
.....

چیستان

آن چیست:

درختی است که هفده شاخه دارد؛ هشت شاخه‌اش در آفتاب، نه شاخه‌اش در سایه!

پوشش و زیبایی‌های آن

به طاووس نگاه کنید.
چقدر زیبا و دوست داشتنی است!
به نظر شما اگر پرهای قشنگ او نبود، باز هم زیبا
و دوست داشتنی بود؟
پرهای طاووس، لباس اوست.
سایر پرندگان نیز لباس دارند، لباس هایی رنگ و
وارنگ.
اگر دقت کنی، هر یک از جانداران لباس و
پوشش ویژه‌ای دارند.
خداوند آن‌ها را با پوشش و لباس آفریده است.
اگر آن‌ها لباس و پوشش نداشته باشند، هم
زیبایی خود را از دست می‌دهند و هم این‌که
نمی‌توانند در برابر گرما و سرما و حادثه‌ها مقاومت
کنند.
آن‌ها هرگز لباس و پوشش خود را کنار
نمی‌گذارند.
حالا بیایید با هم نگاهی به بهشت و بهشتیان

بیندازیم.

یکی از زیبایی‌های بهشتیان نیز پوشش و لباس
آن‌هاست.

من و تو و همه‌ی کسانی که می‌خواهیم راه
بهشت را در پیش بگیریم، باید پوشش و لباس
داشته باشیم.

ما آدمیان وقتی با انتخاب خود، پوشش و لباس
را برمی‌گزینیم، راه بهشت را در پیش گرفته‌ایم و
وقتی آن را کنار می‌گذاریم، راهمان را به سوی
جهنم کج کرده‌ایم.

* * *

ما دختران باید پوشش و لباس‌های خوب و
شایسته را برگزینیم و بر ما واجب است که همیشه
در برابر نامحرم مو و همه‌ی اندام خود را بپوشانیم.
تنها می‌توانیم دست‌ها تا مچ و گردی صورت را
نپوشانیم.

وقتی چنین هستیم، نزد خدا و فرشتگان
آدم‌های با شخصیتی هستیم.

وقتی چنین هستیم، در جامعه آدم‌های عزیز و
محترمی هستیم.

وقتی چنین هستیم، از گزند افراد هوس‌ران به
دور هستیم.

خدا پوشش و حجاب را آن قدر برای ما
می‌پسندد که بر ما واجب کرده است

با پوشش و حجاب به نماز بایستیم و با او راز و نیاز کنیم.

بنابراین در نماز باید مو و همه‌ی اندام خود را بپوشانیم؛ حتی اگر هیچ کس هم ما را نبیند، باید این کار را بکنیم.
در نماز فقط سه قسمت از بدن را می‌توانیم نپوشانیم:

۱. صورت

۲. دست‌ها تا مچ

۳. پاها تا مچ

وقتی با پوشش و حجاب هستیم، زیبا و دوست داشتنی هستیم و خدا دوست دارد با همین حال در پیشگاه او بایستیم.

□ دو پرسش از مقام معظم رهبری

پرسش ۱. پوشیدن جوراب نازک و بدن نما برای خانم‌ها در بیرون از منزل و انتظار نامحرمان چه صورتی دارد؟

پاسخ - پوشیدن بدن از نامحرمان بر زن واجب است و چنین جوراب‌هایی برای حجاب شرعی واجب کفایت نمی‌کند.

پرسش ۲. بیرون گذاشتن موهای سر از چادر یا مقنعه توسط خانم‌ها در دید نامحرمان چگونه است؟
پاسخ - پوشیدن تمام موی سر در برابر نامحرمان واجب است.^۱

۱- مسائل جدید، جلد ۱، صفحه‌ی ۳۱ و ۳۲.

تحقیق

به دانش‌آموزان کلاس خودتان نگاه کنید. چند نفر از آن‌ها را می‌شناسید؟
آیا همه‌ی آن‌ها وقتی در خیابان و بازار رفت و آمد می‌کنند، پوشش و حجاب کاملی دارند؟
دوست داری با کدام گروه از آن‌ها دوست بشوی؟

آفرین به این دختر!

ملیحه دختر زیبا و با نمکی است. می‌گوید قبلاً که به میهمانی می‌رفتیم، مجبور بودیم سر سفره‌ای بنشینیم که آقایان هم بودند و برخی از آن‌ها با من نامحرم بودند. وقتی می‌خواستیم غذا بخوریم من آستین لباسم را همراه با قاشق می‌گرفتم تا وقتی دستم را بالا می‌برم ساعدم پیدا نباشد.
ولی حالا دیگر «ساق دست» می‌پوشم تا مجبور نباشم آستینم را همراه قاشقم به دستم بگیرم.
هر وقت هم که جوراب ضخیم نداشته باشم، دو تا جوراب نازک روی هم می‌پوشم تا پاهایم پیدا نباشد و.....

لباس نمازگزار

هنگام نماز باید بدن و لباس ما پاک باشد.
بنابراین نمازی که با بدن و لباس نجس خوانده
شود، باطل است، ولی در چند مورد خواندن نماز با
بدن یا لباس نجس بی اشکال است.
آیا می‌توانی با مراجعه به رساله یکی دو مورد از
آن‌ها را بنویسی:

۱-.....

۲-.....

تحقیق

هنگام نماز، کدام کارها، مکروه و کدام، مستحب است؟

۱- پوشیدن لباس سفید

۲- پوشیدن پاکیزه‌ترین لباس

۳- پوشیدن لباسی که نقش صورت دارد.

۴- بوی خوش

۵- پوشیدن لباس چرک آلود

۶- به دست کردن انگشتر عقیق

۷- باز بودن دکمه‌های لباس

مکروه را با علامت × و مستحب را با علامت +

مشخص کنید.

آهنگ آراستگی

دختران علاقه دارند در زیور و زینت، نشو و نما شوند^۱.

خداوند نیز به این نیاز دختران توجه و عنایت کرده است. از همین رو، استفاده از طلا، ابریشم خالص و سایر زیورها و زینت‌ها در نماز و غیر نماز برای دختران و بانوان بی‌اشکال است، و حتی مستحب است در نماز زیورهای خود را همراه داشته باشند.

البته باید مراقب باشیم که زیور و زینت خود را از دید نامحرمان بپوشانیم.

۱- اشاره به آیه ۱۸ سوره ی زخرف.

آمادگی برای حضور

جلو آینه ایستاده‌ای و به چهره‌ی زیبای خود
نگاه می‌کنی.

شانه را بر می‌داری و موهای قشنگت را شانه
می‌زنی.

حالا زیباتر شده‌ای و زیر لب خدا را سپاس
می‌گویی.

آیا تا کنون به این اندیشیده‌ای که یک چهره‌ی
دیگری هم داری؛ چهره‌ای زیباتر از این چهره که در
آینه می‌بینی!

اگر بخواهی آن را ببینی، باید چشمانت را ببندی
و به آینه‌ی قلبت نگاه کنی، آن گاه خواهی فهمید
که چهره‌ی روح تو چقدر زیباست!

وقتی وضو می‌گیری و برای نماز آماده می‌شوی،
هر دو چهره‌ی تو زیبا و زیباتر می‌شود
و دیگر احساس تنهایی نمی‌کنی.

تو در صف کسانی قرار می‌گیری که حضرت زهرا
«سلام الله علیها»، قافله سالار و پیشگام آن هاست؛

همان بانویی که چون به نماز می ایستاد، نوری از محراب نمازش تا به آسمان بالا می رفت.
حال که چنین است، من و تو نیز برای حضور در پیشگاه خداوند بزرگ و مهربان مهیا می شویم و با وضو گرفتن جسم و جان خود را پاک و آماده می کنیم.

* * *

برای وضو گرفتن این گونه عمل می کنیم:

□ ابتدا صورت، دست ها تا آرنج و پاها تا مچ را واری می کنیم تا اگر چیزی مثل چسب یا رنگ در آنهاست - که مانع رسیدن آب به پوست بدن است - آن را برطرف کنیم.

همچنین اگر ساعت یا انگشتر در دست داریم، باید آنها را بیرون بیاوریم و اگر بیرون نمی آوریم، باید هنگام وضو گرفتن آب را زیر آنها برسانیم و عبور دهیم.

□ حالا حواسمان را جمع می کنیم، به گونه ای که اگر کسی از ما بپرسد می خواهی چه کار کنی، بتوانیم به او بگوییم، می خواهم برای خشنودی خدا وضو بگیرم.

به این می گویند «نیت». اگر کسی دوست دارد نیت را از قلبش خطور دهد یا به زبان بیاورد، اشکالی ندارد.

□ اکنون نوبت شستن دست و صورت است. شاید

شما اول دست هایتان را تا مچ بشوید. خیلی از مردم هم همین کار را می‌کنند؛ این کار عیبی ندارد، ولی باید بدانیم این شستن جزو وضو نیست. هنگام وضو سه قسمت را باید بشویم: صورت، دست راست و دست چپ.

بنابراین:

- ابتدا صورت خود را از بالا به پایین می‌شویم.
- سپس دست راست خود را از بالای آرنج تا نوک انگشتان می‌شویم. باز هم باید از بالا به پایین بشویم.
- پس از آن دست چپ را نیز مثل دست راست می‌شویم.
- پس از شستن، نوبت مسح کردن فرا می‌رسد. سه قسمت را باید مسح کنیم: سر، پای راست و پای چپ.
- ابتدا قسمت جلوی سر را مسح می‌کنیم؛ یعنی اگر موهای ما خیلی بلند نبودند، دستان را روی موها می‌گذاریم و کمی حرکت می‌دهیم. ولی اگر موهای ما خیلی بلند بودند، فرق سر را باز می‌کنیم و پوست سر یا بیخ موها را مسح می‌کنیم.
- پس از مسح سر، نوبت مسح پاهاست. ابتدا دست راست خود را روی پای راست می‌گذاریم و از سر یکی از انگشتان تا مَفْصِل ساق پا را مسح می‌کنیم.

■ در پایان، دست چپ را روی پای چپ می‌گذاریم و مثل پای راست آن را مسح می‌کنیم.

حالا وضو گرفته‌ایم؛ نورانی شده‌ایم، به خدا نزدیک‌تر شده و برای خواندن نماز آماده هستیم. ما می‌توانیم با این وضو، نماز بخوانیم، دست روی خط‌های قرآن و نام‌های خدا و پیامبر و امامان معصوم (ع) بگذاریم.

تا زمانی که وضوی ما باطل نشده، می‌توانیم همه‌ی این کارها را انجام بدهیم.

بنابراین می‌توانیم نمازهای یک شبانه‌روز را با یک وضو بخوانیم و نیازی به گرفتن وضو نداریم. مستحب است که همیشه با وضو باشیم؛ وقتی که می‌خواهیم به مسجد برویم یا کتاب بخوانیم یا غذا بخوریم و یا به بستر برویم.

وضو، نور است و قلب ما را با صفا و نورانی می‌کند.

یادمان باشد در جایی وضو بگیریم که نامحرم وضو گرفتن ما را مشاهده نکند. اگر خدای ناکرده در برابر چشم نامحرم وضو بگیریم، وضوی ما صحیح است، ولی گناه کرده‌ایم.

تحقیق

رساله‌ی مرجع تقلید خود را ورق می‌زنم.
می‌خواهم ببینم چه چیزهایی وضوی ما را باطل
می‌کند. آن‌ها را می‌خوانم و در این قسمت می‌نویسم:

- ۱.....
- ۲.....
- ۳.....
- ۴.....

قضاوت کنید

بعضی آدم‌ها وقتی وضو می‌گیرند، دست‌ها را از
بالای آرنج تا مچ می‌شویند. وقتی به آن‌ها می‌گوییم
باید از بالای آرنج تا نوک انگشتان را بشویید،
می‌گویند ما پیش از این که صورتمان را بشوییم، هر
دو دستان را از مچ تا سر انگشتان شسته‌ایم و نیاز
نیست این قسمت را دوباره بشوییم.

آیا این افراد درست می‌گویند؟

آیا وضوی آن‌ها صحیح است؟

تحقیق

مَفْصِلِ ساقِ پا کجاست؟

آیا می‌توانی آن را با شکل، نشان دهی؟

.....

.....

.....

.....

چیستان

آن چیست؟

آب، حاضر اما وضو، غیر لازم و نماز، واجب

گلخانه‌ی بندگی

این جا پر از گل و گیاه است.
این جا بوی عطر و گلاب می‌آید.
شاپرک‌ها و پروانه‌ها این جا را خیلی دوست دارند.

این جا پر از نور و روشنایی است.
این جا فرشتگان، بال می‌کشایند.
این جا نورچشم پیامبران و امامان معصوم است.
این جا یک خانه است؛ خانه‌ای که صاحبش فقط در این خانه نیست، بلکه همه جا حضور دارد.
این جا، مسجد است.

قرارگاه همه‌ی بندگان راستین خدا.
من و تو نیز پر می‌کشاییم و در این مکان مقدس
فرود می‌آییم.

ما برای خواندن نماز، قرآن، دعا و برگزاری
مراسم مذهبی و کارهای نیک دیگر، به این جا
آمده‌ایم

پس باید احترام این مکان مقدس را نگاه داریم.

یادمان باشد براساس تعالیم دینی مستحب است:

- زیاد به مسجد بیاییم.
- با لباس تمیز و پاکیزه باشیم.
- در و دیوار و فرش‌های مسجد را تمیز نگه داریم و از سوی دیگر شایسته است کارهایی را که در مسجد «مکروه» است به جا نیاوریم. بنابراین:
- بلند حرف نزنیم.
- فریاد نزنیم.
- دهان، پاها یا سایر قسمت‌های اندام ما بدبو نباشند.

مسجد خانه‌ی خداست. مسجد محل آشنایی ما با دین و رهبران دینی است. مسجد بهترین مکان برای انتخاب دوستان خوب است.

* * *

تا می‌توانیم احترام مسجد را نگاه داریم. فراموش نکنیم که نجس کردن مسجد و فرش‌های آن حرام است. بنابراین اگر لباسمان نجس و یا دست و پایمان خونی است، مراقب باشیم تا مسجد را نجس نکند. همچنین اگر بچه‌ی کوچکی را همراه خود به مسجد آورده‌ایم، باید مواظب باشیم مسجد را نجس نکند.

وقتی روز عید و یا تولّد یکی از امامان معصوم فرا

می‌رسد، دختران در مسجد، قسمت بانوان را تزئین می‌کنند و در برنامه‌های ویژه‌ی خود، شعرها یا مقاله‌های خود را می‌خوانند.

در هر صورت اگر مسجد، نجس شود، باید فوری آن را پاک کنیم.

برای انجام این کار می‌توانیم خادم مسجد و یا بزرگ‌ترها را خبر کنیم.

مسجد فضایی ملکوتی و معنوی دارد و بهترین مکانی است که ما می‌توانیم برای عبادت برگزینیم، ولی ما دخترها باید حتماً با اجازه‌ی پدر و مادر و با رعایت کامل حجاب به مسجد بیاییم.

در اوقاتی که نمی‌توانیم به مسجد بیاییم، می‌توانیم نمازمان را در خانه، در باغ، در صحرا و هر جای دیگری که هستیم بخوانیم، ولی باید به چند نکته توجه داشته باشیم:

۱. مکانی که می‌خواهیم در آن نماز بخوانیم، مال دیگران نباشد و اگر هست، حتماً باید با رضایت او در آن جا نماز بخوانیم.

۲. سقف مکانی که می‌خواهیم در آن نماز بخوانیم، به گونه‌ای باشد که بتوانیم در آن جا بایستیم و به رکوع و سجده برویم.

۳. مکانی که برای نماز برمی‌گزینیم، نباید نجس باشد، ولی اگر نجس است، باید خشک باشد و لباس و بدن ما نیز باید خشک باشد تا نجس نشود.

نگاهی به نمازخانه

آیا در مدرسه‌ی شما نماز برگزار می‌شود؟
نمازخانه‌ی مدرسه‌ی شما چگونه است؟
آیا شما برای نظم و نظافت نمازخانه مدرسه‌تان
با دوستان دیگر همکاری می‌کنید؟
آیا نمازخانه را با عطر و گلاب و چوب عود خوشبو
می‌کنید؟
آیا مهرها را تمیز و مرتب در جا مهری
می‌چینید؟

■ جدولی مثل جدول زیر تنظیم کنید. هر بار که به مسجد می‌روید، یک علامت ضربدر در آن بگذارید این کار را به مدت یک سال انجام دهید. بکشید هر ماه بیش‌تر از ماه قبل به مسجد بروید. این کار را برای سال‌های آینده نیز می‌توانید تکرار کنید.

[illegible]

سرود نشاط و سرزندگی

غم و اندوه به سراغت می آید.
خسته و آزرده خاطر هستی.
به سراغ دوستت می روی و با او گفت و گو می کنی.
می گویی و می خندی و یا یک کارتن یا فیلم
تماشا می کنی.
آلبوم را برمی داری و به عکس ها و منظره هایش
نگاه می کنی.
با این همه هنوز غبار غم و اندوه از قلبت به کلی
پاک نشده است.
ناگهان نغمه ای شورآفرین برمی خیزد.
لحظه هایی تو را از چنگال غم و اندوه آزاد
می کند و با خود بالا می برد.
مانند پرنده ی سپید بالی شده ای که از قفس رها
شده و سینه ی آسمان را می شکافد و بالا و بالاتر
می رود.
لب می گشایی و با آن نغمه، هم آوا می شوی.
تو هم اذان می گویی و سبکبال می شوی.

نه تنها تو، حتی پیامبر اسلام نیز با شنیدن
آهنگ اذان احساس سبکبالی می‌کرد^۱.
اذان برای تو یک کلاس درس است!
درس عقیده، درس آزادی و آزادگی و درس
بندگی

و هر وقت دیگران اذان می‌گویند، تو نیز
جمله‌های اذان را تکرار می‌کنی؛ چرا که این کار
پاداش نیک دارد
و هرگاه که می‌خواهی به نماز بایستی، ابتدا اذان
و سپس اقامه می‌گویی.

* * *

بانگ خوش اذان که از رادیو و تلویزیون به گوش
مامی‌رسد، از فرارسیدن وقت نماز خبر می‌دهد.
و ما، شادمانه برمی‌خیزیم و به سوی نماز
می‌شتابیم.

نکته‌ای که همیشه و همه جا باید به خاطر
داشته باشیم این است که اذان همه‌ی شهرها را
همزمان با اذان تهران نمی‌گویند. اذان برخی شهرها
زودتر از تهران و اذان برخی شهرها دیرتر از تهران
گفته می‌شود.

بنابراین ما در هر شهری که زندگی می‌کنیم؛ باید
با اذان همان شهر به نماز بایستیم.

۱- رجوع کنید به کتاب اسرار و آثار اذان، عباس عزیزی، صفحه‌ی ۱۸.

آیا می‌دانی که در شهر شما اذان را زودتر از اذان
تهران می‌گویند یا دیرتر؟
بین اذان شهر شما با اذان تهران چقدر تفاوت
زمانی وجود دارد؟

وقتی اذان صبح را می‌گویند، می‌توانی نماز صبح
را بخوانی و تا طلوع آفتاب فرصت داری
وقتی اذان ظهر را می‌گویند، می‌توانی نماز ظهر و
عصر را بخوانی و تا غروب آفتاب وقت داری.
و هنگامی که اذان مغرب را می‌گویند، می‌توانی
نماز مغرب و عشاء را بخوانی و تا نیمه شب وقت
داری.

ولی تو می‌کوشی که همیشه نمازهایت را اول
وقت بخوانی. در اسلام سفارش فراوان شده که نماز
را اول وقت بخوانیم تا از ثواب بسیار آن بی‌بهره
نمانیم. نماز اول وقت نشانه‌ی عشق ما به خدا است.
همین که خدا ما را صدا می‌زند، می‌گوییم: خدای
من؛ آماده‌ام، گوش به فرمانم، من بنده‌ی تو هستم.

تحقیق

۱. اولین اذان گوی اسلام چه نام دارد؟
۲. از اذان گویان معروف که گاهی اذان آن‌ها را صدا و سیما پخش می‌کند کدام یک را می‌شناسید؟
۳. آیا اذان مغرب را هنگام غروب آفتاب می‌گویند؟

■ گفتن اذان و اقامه برای نماز، مسح است، ولی ما نمی‌توانیم برای همه‌ی نمازها اذان و اقامه بگوییم، چون برخی نمازها، اذان و اقامه ندارند. کدام یک از نمازهای زیر، اذان و اقامه ندارند، آن‌ها را مشخص کنید.

نمازهای یومیه	نماز آیات	نماز میت	نمازهای مستحبی	نماز قضا

بر بال فرشته‌ها

مقنعه‌ی قشنگ خود را پوشیده‌ای.
چادر سفیدت را به سر کرده‌ای.
برای آخرین بار به آینه نگاه می‌کنی
خیلی قشنگ و زیبا شده‌ای.
می‌خواهی در پیشگاه کسی بایستی که همه‌ی
زیبایی‌ها را آفریده است.
می‌خواهی با کسی سخن بگویی که دوستدار
توست.
سجاده‌ی خوشبویت را می‌گشایی و رو به قبله
می‌ایستی.
همه‌ی نمازگزاران رو به قبله می‌ایستند.
اگر تو و همه نمازگزارانی که روی کره‌ی زمین به
نماز ایستاده‌اند، بر خط مستقیمی پیش بروید در
یک نقطه به هم می‌رسید و آن «کعبه» است.
تو با همه‌ی نمازگزاران همدل و همراه هستی.
رو به قبله ابتدا اذان و پس از آن اقامه می‌گویی و

نماز را شروع می‌کنی.
حواست را جمع و جور می‌کنی، یعنی اگر کسی از
تو بپرسد چه می‌کنی، می‌توانی به او بگویی،
می‌خواهم فلان نماز را بخوانم (مثلا نماز ظهر).
حالا اگر همین مطلب را در قلبت خطوط بدهی و
یا به زبان، آهسته یا بلند بگویی، باز هم عیبی ندارد
(نماز می‌خوانم به خاطر خشنودی خدا).

تکبيرة الاحرام

حالا دست‌ها را تا کنار گوش‌ها بالا می‌بری. این
کار «مستحب» است.
وقت آن است که تکبيرة الاحرام بگویی. یعنی
بگویی: «الله اکبر».
وقتی تکبيرة الاحرام را گفتی، باید بدانی که تا
پایان نماز برخی کارها بر تو حرام و ممنوع می‌شود،
مثل: خوردن، آشامیدن، خندیدن، سخن گفتن، راه
رفتن و از قبله رو برگرداندن.

قرائت

پس از تکبيرة الاحرام، باید سوره‌ی حمد و پس
از آن یکی از سوره‌های قرآن را بخوانی. به این کار
«قرائت» می‌گویند.
یادمان باشد همه باید حمد و سوره‌ی نمازهای

ظهر و عصر را آهسته بخوانند، ولی ما دختران باید حمد و سوره‌ی نمازهای صبح و مغرب و عشاء را نیز آهسته بخوانیم.

البته اگر نامحرمی صدای ما را نمی‌شنود، می‌توانیم بلند بخوانیم. وقتی در هر نماز آیاتی از کتاب خدا را می‌خوانیم، فراموش نمی‌کنیم که قرآن برنامه خوشبختی ماست.

رکوع

پس از خواندن حمد و سوره، به شکلی که کف دست‌ها به زانوهایمان برسد خم می‌شویم که به آن «رکوع» می‌گویند. با این کار در پیشگاه خدای بزرگ تعظیم می‌کنیم.

در رکوع سه مرتبه می‌گوییم: «سُبْحَانَ اللَّهِ» و یا یک بار می‌گوییم:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ

وقتی به رکوع می‌رویم، یادمان باشد که در زندگی جز در برابر خدا در برابر هیچ کس دیگر خم نشویم. وقتی رکوع تمام شد، می‌ایستیم.

سجده

اگر قبل از این که کاملاً بایستیم، به سجده برویم، نمازمان باطل می‌شود.

اکنون به سجده می‌رویم.
در سجده باید هفت عضو بدن را بر زمین
بگذاریم:
پیشانی، کف دو دست، دو زانو، نوک انگشتان
بزرگ پا
سجده یکی از نزدیک‌ترین حالت‌های بنده به
خداست.
اکنون ذکر سجده را می‌گوییم، یعنی سه
بار «سُبْحَانَ اللَّهِ» و یا یک بار
سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَ بِحَمْدِهِ
وقتی ذکر سجده را می‌گوییم، نباید انگشتان پا را
جابه‌جا کنیم و یا آن‌ها را از زمین بالا ببریم.
وقتی ذکر سجده را گفتیم، برمی‌خیزیم و
می‌نشینیم و دوباره به سجده می‌رویم و سجده‌ی
دوم را نیز مانند سجده‌ی اول انجام می‌دهیم و
برمی‌خیزیم.
به همین راحتی، ما تاکنون یک رکعت نماز
خوانده‌ایم.

رکعت دوم

وقتی رکعت اول به پایان رسید، می‌ایستیم و
حمد و سوره می‌خوانیم.
پس از آن مستحب است «قنوت» را انجام دهیم.

یعنی کف دست هایمان را جلوی صورت رو به آسمان می گیریم و هر دعایی که خواستیم، می خوانیم. این را می دانیم که بهترین دعاها، دعاها ی پیامبران و امامان است. می توانیم یکی از دعاها ی قرآن را حفظ کنیم و یا دعایی را از پیامبران و امامان بیاموزیم و در قنوت بخوانیم مثل این دعای قرآنی: رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ^۱

پس از قنوت به رکوع و سجده می رویم. آن گاه تشهد می خوانیم، یعنی می گوئیم:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ.

سلام

اگر نماز ما دو رکعتی است، پس از تشهد، سلام می گوئیم و نماز را به پایان می بریم. یعنی می گوئیم:

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ.
السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ.
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ.

حال که نماز را با سلام به پایان می بریم، یادمان

باشد همیشه به دیگران سلام کنیم همیشه با
دیگران به صلح و صفا زندگی کنیم و همیشه به
سلامتی جامعه کمک کنیم.

نماز سه رکعتی

اگر بخواهیم نماز مغرب بخوانیم، باید در رکعت
دوم بعد از خواندن تشهد از جا برخیزیم و
«تسبیحات اربعه» بخوانیم، یعنی سه بار بگوییم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.
آن گاه به رکوع رفته، دو سجده، تشهد و سلام را
انجام می‌دهیم و نماز را به پایان می‌بریم.

نمازهای چهار رکعتی

اگر بخواهیم نماز ظهر، عصر یا عشاء بخوانیم،
وقتی رکعت سوم را خواندیم، بعد از سجده‌ی دوم از
جا برمی‌خیزیم و رکعت چهارم را نیز مانند رکعت
سوم به جا می‌آوریم.
یعنی: تسبیحات اربعه، رکوع، دو سجده، تشهد و
سلام؛ و نماز را به پایان می‌بریم.

قضاوت کنید

بعضی‌ها، در حالی که هنوز به رکوع نرسیده‌اند و به مقدار کافی خم نشده‌اند، ذکر رکوع را آغاز می‌کنند.

و برخی هنوز به سجده نرسیده‌اند و هفت عضو را بر زمین نگذاشته‌اند ذکر سجده را آغاز می‌کنند.
آیا رکوع و سجده‌ی این افراد صحیح است؟ چرا؟

چیستان

جمله‌ای گو که اندر نماز است
نقطه ندارد، پر رمز و راز است
هم در اذان است، هم در اقامه
هم در تشهد هم در سه چار* است

بیان احساس

از عمق سکوت تا خدا خواهم رفت
تا دورترین افق، رها خواهم رفت
امروز در اندیشه ی زرین نماز
از قوس سجود تا خدا خواهم رفت*
قلم بردار و احساس زیبای خود را درباره ی نماز
خواندن بنویس!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

*- ایمان طرفه، نافله ی باغ (۳)، صفحه ی ۳۵.

منظره‌ای زیبا و باشکوه

همه در صف‌هایی منظم، دوش به دوش هم
ایستاده‌اند و می‌خواهند در پیشگاه رهبر رژه بروند.
فرمانده پیشاپیش آن‌ها ایستاده و همه گوش به
فرمان او هستند.

فرمانده می‌گوید: از جلو نظام!
همه دست‌هایشان را با هم به جلو می‌برند.
وقتی فرمانده می‌گوید: خبر، دارا!
همه با هم دست‌ها را پایین می‌آورند و می‌گویند
الله، اکبر....

حالا فرمانده می‌گوید: قدم، روا!
همه با هم قدم برمی‌دارند و جلو می‌روند.
دست‌هایشان را همزمان بالا و پایین می‌برند و...
واقعاً زیبا و باشکوه است!
این کار، نمایش قدرت و نظم نیروهای اسلام
است.

این کار در قلب دشمنان ترس و وحشت
می‌افکند.

حالا بیایید با هم به منظره‌ای زیباتر و باشکوه‌تر
از این نگاهی بیندازیم.

همه در صف‌های منظم، دوش به دوش هم،
پشت سر یک نفر در پیشگاه خدای بزرگ
ایستاده‌اند.

همه همراه با کسی که در جلو ایستاده است، خم
و راست می‌شوند، به زمین می‌افتند، می‌نشینند و
کلماتی را با هم می‌گویند.

آنان نمازجماعت می‌خوانند و کسی که پیشاپیش
همه است «امام جماعت» است: مسلمانی بالغ، عادل
و شایسته.

مطمئنم تو تا کنون بارها و بارها در جمع
نمازگزاران بوده‌ای و شیرینی نمازجماعت را
چشیده‌ای.

تو می‌دانی که شرکت در نمازجماعت برای همه
«مستحب» است.

تو می‌دانی که اگر کسی از روی بی‌اعتنایی به نماز
جماعت حاضر نشود، کار ناشایستی مرتکب شده
است.

پس بار دیگر بیا، به نماز بایست و نماز را به
جماعت بخوان!

وقتی وارد می‌شوی، در جایی بایست که از جلو
یا سمت راست یا سمت چپ به امام جماعت

متصل باشی.

فاصله‌ی تو با کسانی که به وسیله‌ی آن‌ها به امام جماعت متصل می‌شوی، بیش‌تر از یک گام نباشد. حالا همراه با دیگر نمازگزاران نیت کن؛ یعنی حواست را جمع و جور کن؛ به گونه‌ای که اگر کسی از تو بپرسد چه می‌کنی، بتوانی بگویی می‌خواهم نمازم را به جماعت بخوانم.

پس از نیت، «الله اکبر» بگو و نماز را آغاز کن. می‌توانی به معنای حمد و سوره فکر کنی. به نام خداوند بخشنده مهربان سپاس و ستایش ویژه‌ی خدایی است که پروردگار جهانیان است، بخشنده و مهربان است، مالک روز جزاست خدایا.....

در نماز جماعت نباید حمد و سوره بخوانی. ساکت بایست، ولی سعی کن فکر و خیالت را مهار کنی و به چیزهای دیگر فکر نکنی. تو در پیشگاه خدا ایستاده‌ای.

غیر از حمد و سوره همه‌ی نماز را همراه امام جماعت بخوان، ولی مواظب باش در رفتن به رکوع و سجده، از امام جماعت جلو نزنی.

نماز جماعت جای مسابقه‌دادن نیست؛ جای پیروی کردن از امام جماعت است.

جای نظم و هماهنگی است.

وقتی نماز را به جماعت خواندی، خدای را فراوان سپاس بگویی، چرا که فرشتگان در نامه‌ی

اعمال تو پاداش بسیار نوشته‌اند.
بکوش تا این همه پاداش را با انجام دادن
کارهای ناپسند از کف ندهی!

به نظر شما

آقای محمودی یک دختر ده ساله و یک پسر
دوازده ساله دارد. خانمش می‌گوید بیایید در خانه،
نماز را به جماعت بخوانیم. آن‌ها تصمیم می‌گیرند هر
وقت که نمی‌توانند به مسجد بروند، نماز جماعت
بخوانند. به نظر شما کدام یک از آنان می‌تواند امام
جماعت شود؟ آن‌ها برای نماز چگونه باید بایستند؟
پیامبر عزیز، به یکی از دوستانش که در روستایی
دورافتاده و خلوت زندگی می‌کرد، فرمود: «چون
نمازهایت را در خانه به جماعت می‌خوانی، وقت
هایی هم که همسر و فرزندان نیستند و نماز را
تنهایی می‌خوانی، خداوند پاداش نماز جماعت به تو
می‌دهد».*

خاطرہ

قلم بردارید و شیرین‌ترین خاطره‌ی خود را از نمازجماعت روی کاغذ بیاورید.

This image shows a full page of primary-ruled paper designed for handwriting practice. It features ten sets of horizontal lines across the page. Each set consists of three lines: a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line, providing a guide for letter height and placement. The paper is otherwise blank, with no text or other markings.

شکوه نماز جماعت

در شکوه نماز جماعت

بشکفد غنچه‌های سعادت

آیا می‌توانی برخی از فایده‌های نماز جماعت را برشماری؟

This image shows a full page of primary-ruled paper. It features ten sets of horizontal dotted lines, each set consisting of three dots. These lines are evenly spaced across the entire page, providing a guide for letter height and placement for young learners. The background is white, and there are no margins or additional markings.

ماه شادمانی

تنگ غروب است.
به خورشید می‌نگری که کم‌کم پرتوهایش را
برمی‌چیند و می‌رود.
برخلاف خیلی وقت‌ها که غروب برای تو غم‌انگیز
و دلگیر بود، این بار شاد و خوشحالی.
چهره‌ات چون ماه می‌درخشد.
تبسم بر لب‌های قشنگت نقش می‌بندد.
به نوای رَئِنا گوش می‌سپاری. رادیو می‌خواند:
همه از خداییم، به سوی خدا برویم، رَئِنا.....
به یاد حدیثی از امام صادق (ع) می‌افتی که
می‌فرماید:
«برای روزه‌دار دو وقت شادمانی هست ؛ یکی
هنگام افطار و دیگری هنگام ملاقات با
پروردگارش*»

*- میزان الحکمه، جلد ۲، صفحه‌ی ۱۶۸۶، حدیث ۱۰۹۳۶.

کم کم اذان مغرب گفته می شود و وقت افطار فرا می رسد.

اگر رمق و توانی داشته باشی، نخست نمازت را می خوانی و سپس بر سر سفره ی افطار می نشینی. خوشا به حال تو، آفرین بر همت تو، مرحبا به کار قشنگ تو!

وقتی ماه مبارک رمضان از راه رسید، با آغوش باز به استقبال آن رفتی و نیت کردی که یک ماه کامل روزه بگیری.

هر سحر همراه با خانواده از بستر نرم و راحت برخاستی و سحری میل کردی.

تو می دانستی که هنگام اذان صبح دیگر وقت خوردن و آشامیدن به پایان رسیده است.

برای این که چیزی از غذا، لای دندان هایت نمانده باشد و بعداً از گلویت پایین نرود، دندان هایت را خلال می کنی و مسواک می زنی و می دانی که باید از اذان صبح تا اذان مغرب روزه دار باشی و از کارهایی که روزه را باطل می کند، پرهیزی، یعنی:

۱. نباید چیزی بخوری و یا بیاشامی، ولی اگر فراموش کردی، روزهات باطل نمی شود. باید هر لحظه که متوجه شدی، فوری هر چه که در دهان داری، بیرون بریزی و دهانت را آب بکشی.

۲. نباید تمام سرت را در آب فرو ببری، ولی

رفتن به زیر دوش حمام عیبی ندارد.

۳. نباید دود و غبار غلیظ به حلق برسانی. برای همین باید هنگام جارو زدن مواظب باشی و دهانت را ببندی.

۴. نباید چیز دروغی را به خدا و پیامبر(ص) و امامان معصوم(ع) نسبت بدهی.

هنگامی که روزه گرفته‌ای، لحظه به لحظه مراقب هستی کاری که روزه را باطل می‌کند، انجام ندهی. با این کار هم به خدا نزدیک می‌شوی و هم تمرین زندگی می‌کنی.

تو برای زندگی، نیاز به اراده‌ای نیرومند داری و با روزه گرفتن اراده‌ات قوی می‌شود.

برای زندگی باید از حال و وضع محرومان و تهیدستان جامعه باخبر باشی و آن‌ها را بفهمی و تو با روزه گرفتن درد و رنج گرسنگی آن‌ها را تا اندازه‌ای درک می‌کنی.

در زندگی نیاز به تقوا و پرهیزکاری داری و با روزه گرفتن آدمی با تقوا و پرهیزکار می‌شوی.

حالا که روزه می‌گیری، بکوش زبان، گوش، چشم و سایر اعضا و جوارح تو نیز روزه‌دار و از گناه به دور باشند.

حضرت زهرا سلام الله علیها می‌فرمایند:

«روزه دار چه بهره‌ای از روزه‌اش می‌برد، وقتی که زبان، گوش، چشم و اعضا و جوارح او مصون از گناه

نباشند*!»

عزیزم، تو چون چشمه و جویبار، پاک و زلالی،
پس برای همه‌ی ما و برای پدر و مادر و معلم و
دوستان دعا کن!

تحقیق

کدام یک از کارهای زیر روزه را باطل می‌کند؟

- ☐ خواب
- ☐ بوییدن گل و گیاه معطر
- ☐ بوییدن عطر
- ☐ تزریق آمپول
- ☐ خوردن دارو
- ☐ پانسمان کردن زخم
- ☐ کشیدن دندان

خاطره

زیباترین خاطره‌ی خود را از ماه مبارک رمضان
سال‌های گذشته بنویسید.

.....
.....

لطیفه

■ شخصی مشغول خواندن نماز بود. یکی از او تعریف کرد و گفت: «ماشاءالله عجب نماز باحالی می خواند.»
او هم میان نماز گفت: «تازه، روزه هم هستم!»
■ شخص دیگری روزه نمی گرفت، ولی سحرها برمی خاست و سحری می خورد. به او گفتند: «تو که روزه نمی گیری چرا سحری می خوری، گفت: «نماز که نمی خوانم، روزه هم که نمی گیرم، می ترسم اگر سحری هم نخورم، بشوم کافر کافرا.»

آهنگ شکفتن

روز جمعه است، روز شادمانی، روز تعطیلی هفته.
روز جمعه فرصت مناسبی است تا در کنار تفریح
و نظافت نگاهی هم به کارهای هفته‌ی خود
بیندازیم.

چه زیباست که دفتری به نام «دفتر زندگی»
داشته باشیم و کارهای خوب و بد خود را در آن
بنویسیم.

سعی کنیم از کارهای بد و ناپسند خود پشیمان
شویم و توبه کنیم و کارهای خوب و شایسته را ادامه
دهیم و خدا را سپاسگزار باشیم.

* * *

روز جمعه است. همراه مادرم خانه را تمیز
و مرتب کرده‌ام.

لباس‌های تمیزم را برداشته‌ام و به حمام می‌روم.
می‌خواهم «غسل جمعه» کنم.
ابتدا نیت می‌کنم.

بعد از آن، سر و گردن را می‌شویم.

سپس سمت راست بدن را می شویم.
و در پایان سمت چپ بدن را می شویم.
راستی چه دین قشنگی! عباداتش با پاکیزگی و
آراستگی همراه است.

* * *

حالا همراه مادر می خوریم و آماده می شویم
تا با هم به نماز جمعه برویم.
نگاهم به گلدان می افتد.
می گویم: «مادر» ببین غنچه ها کم کم باز می شوند!
مادر می خندد و می گوید: «آن ها کودکی را
پشت سر می گذارند و گل می شوند.»
مادرم می گوید: «درست مثل تو، اول غنچه بودی،
کودک بودی، حالا کم کم می شکفی و نوجوان
می شوی.»

خوشحال می شوم و می خندم.
مادرم می افزاید: نوجوانی، مرحله ی جدیدی در
زندگی توست. تو کم کم از این مرحله، به دنیای
بزرگسالان قدم خواهی گذاشت.»
مادرم دوباره ادامه می دهد: «یادت هست وقتی
نه ساله بودی، جشن تکلیف گرفتی. تو آن روزها بالغ
شده بودی، ولی تو یک بلوغ دیگری هم داری و آن
«بلوغ جنسی» است.

دخترها در مورد زمان رسیدن به بلوغ جنسی با
هم تفاوت دارند و اغلب بین یازده تا چهارده سالگی

به بلوغ جنسی می‌رسند برخی هم زودتر یا دیرتر از این زمان‌ها.

وقتی آدمی به بلوغ جنسی می‌رسد، در بدن او تغییراتی رخ می‌دهد: رشد ناگهانی اندام، رویش مو بر برخی قسمت‌ها، و یک مسأله‌ی کاملاً طبیعی دیگر، مسأله‌ای که نشانه‌ی سلامتی و رشد اوست و آن پدیده‌ی «قاعدگی» است.

یعنی از مجرایی که کنار مجرای ادرار اوست، خون بیرون می‌آید.

برخی دخترها از دیدن این قضیه ناراحت و نگران می‌شوند و فکر می‌کنند این مسأله‌ی خطرناکی است که فقط برای آن‌ها پیش آمده و از سوی دیگر شرم می‌کنند در این مورد با مادر خود حرف بزنند.

برخی نیز فکر می‌کنند این، خون کثیفی است که در اثر جراحت و یا بیماری بیرون می‌آید و برخی فکرهای دیگر می‌کنند.

همه‌ی این فکرها نادرست است. پدیده‌ی قاعدگی یک پدیده‌ی کاملاً طبیعی است که معمولاً ماهی یک بار برای همه‌ی بانوان رخ می‌دهد. به این خون، «خون حیض» یا خون قاعدگی می‌گویند.

برای این که لباس‌های آدمی آلوده نشود، می‌توان از «نوار بهداشتی» استفاده کرد.

نوار بهداشتی را می‌توان از داروخانه‌ها و برخی مغازه‌ها تهیه کرد.

خون حیض از سه روز کم‌تر و از ده روز بیش‌تر نیست.

در مدت خونریزی برخی کارها بر ما حرام می‌شود و ما حق نداریم آن‌ها را انجام دهیم. آن‌ها عبارتند از:

۱. نماز خواندن

۲. روزه گرفتن

۳. تماس دست یا بدن با نام خدا، خط قرآن، نام پیامبران و ائمه‌ی اطهار(ع) و حضرت زهرا(س)

۴. توقف کردن در مسجد و حرم امامان(ع)

۵. گذاشتن چیزی در مسجد

۶. خواندن سوره‌هایی که آیات سجده‌ی واجب دارند

وقتی خون حیض تمام شد، واجب است غسل کنیم. به این غسل، «غسل حیض» می‌گویند. غسل حیض مانند غسل جمعه انجام می‌شود؛ فقط نیت آن فرق می‌کند. وقتی غسل کردیم، لازم نیست نمازهایی را که نخوانده‌ایم، بخوانیم، ولی روزه‌هایی را که نگرفته‌ایم، باید حتماً آن‌ها را قضا کنیم.

روز جمعه است. با مادر به نماز جمعه می‌رویم.

بوی عطر گل‌ها همه جا پیچیده است.
صدای جیک‌جیک گنجشکان گوش‌هایمان را پر
کرده است.
همه جا بوی بهار می‌آید.

تحقیق

در قرآن فقط چهار آیه داریم که با خواندن یا شنیدن آن‌ها واجب است، سجده کنیم. هر یک از چهار آیه در یک سوره‌ی جداگانه آمده است. آیا می‌توانی نام سوره و شماره‌ی آیه را بنویسی.

شماره‌ی آیه	نام سوره	
		۱
		۲
		۳
		۴

چشم به راه گل نرگس

بیا و جاودانه کن
صدای جویبار را
بیا بریز در هوا
صدای نوبهار را

بیا و آفتاب را
ببخش بر دل زمین
که نور باشد و صفا
همیشه در دل زمین

بیا صدای عشق را
گره بزن به آسمان
بیا و بوی گل بده
به کوچه‌های شهرمان

اگر بیایی ای عزیز
شکوفه باز می‌شود
دل زمین و آسمان
پراز نماز می‌شود

چشم به راه گل نرگس ◇ ۸۳

در انتظار مانده است

به سوی تو نگاهمان

تمام انتظار ما

تویی، تو، صاحب الزمان*!

خدانگهدارتان!

همیشه شاد باشید و با نشاط!

*- شعر از جعفر ابراهیمی (شاهد). باتلخیص.